

[Kaj Poulsen]

Hr. Fogh Rasmussen synes for en gangs skyld, at de kloge ord, der skrives i Boligen, skal nævnes. Nu synes jeg ikke, det er så enestående, at man har skrevet noget klogt. Jeg synes, man normalt gør det.

Men hvad var resultatet? Vi fik jo aldrig den lovgivning til afstemning her i salen, vi fik den ikke engang til en andenbehandling, fordi regeringen trak den tilbage. Og hvad er det, der får Landsforeningen til at skrive sådan i sit blad? Jeg er ikke medlem mere, jeg ved ikke, hvad der har fået dem til at skrive, som de gør. Men regeringen tror, den bare kan tromle forslaget igennem og lade det komme til tredje behandling, og så skal socialdemokratiet nok stemme for det. Tror hr. Fogh Rasmussen ikke, at Landsforeningen er så klemmt, at det kan sammenlignes med, at en voldtægtsforbryder går hen til sit offer og siger: vil du have kniv eller kærlighed?

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Kaj Poulsen beklager så inderligt, at han før sommerferien ikke fik lejlighed til at tage stilling til det lovforslag, som ved den lejlighed blev taget af bordet.

Så må jeg stille hr. Kaj Poulsen et direkte spørgsmål: var hr. Kaj Poulsen og socialdemokratiet ved den lejlighed rede til at stemme for regeringens lovforslag?

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Vi bad dengang som nu om, at det må ske ved forhandling med socialdemokratiet, hvis regeringen skal have sit forslag igennem.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes egentlig først, man må konstatere, at det er forbløffende, så længe der kan tales her, så mange korte bemærkninger der kan komme fra denne talerstol, samtidig med at der egentlig kommer så lidt nyt frem. Jeg tror ikke, at der er sagt én eneste ting i denne debat, som ikke blev sagt i de debatter, vi havde i slutningen af maj måned og den 1. juni her i tinget.

Det får én til at tænke på en gammel revy-vise. Man kunne med en let omskrivning sige: hvorfor ligner denne debat en revy? Og så lyder forklaringen i revyvisen: jo, den er

fyldt med gamle numre, og de bliver stadig udført dum're. Det er et rim, jeg altid har holdt meget af, og som jeg synes måske er karakteristisk for situationen her.

Vi er ikke kommet et skridt videre, siden boligministeren tog sit forslag af bordet, inden det kom til afstemning her i salen. Vi står i en situation, som formodentlig er meget vanskelig at løse, fordi regeringen fastholder sin besparelspolitik på kvoterne på det almennyttige byggeri, og det er der for mange i folketinget der ikke vil acceptere til, at forslaget øjensynlig er til at få igennem. Det synes jeg på en eller anden måde regeringen burde tage bestik af, ellers kan det her jo blive ved.

Hvis man altså ikke vil begynde at forstå, at der faktisk er nogle, der synes, at disse kvoter skal bringes tilbage i det mindste til, hvor de var, for at afhjælpe de voksende boligkøer, vi ser nu, og for at få gang i beskæftigelsen, hvis regeringen ikke vil tage bestik af det, men vil fortsætte den politik, hvor man omfordeler fra det almennyttige byggeri til private andelsboliger, med det ene formål at spare penge på det støttede byggeri, så tror jeg, regeringen – i hvert fald boligministeren – ret snart må erkende, at de er kørt fast.

Jeg er forbløffet over, at venstres ordfører, der plejer at argumentere rimelig sagligt, heroppefra kan sige, at man burde støtte regeringens forslag om en almennyttig kvota på 9.000, fordi det var en forhøjelse i forhold til de nedskæringer, regeringen ellers havde tænkt sig. Det er jo en fantastisk argumentation. Med en sådan argumentation kunne man jo, hvis regeringen foreslog en almennyttig kvota på 1.500 boliger, argumentere for, at den kun skulle være 1.000. Jeg synes heller ikke, det er nogen positiv fornyelse af denne diskussion. Jeg tror, regeringen bliver nødt til at acceptere, at den må foretage en forøgelse af den almennyttige kvota.

Når regeringen holder disse tårevædede foredrag om, at det er der ikke penge til, og hvor skal pengene komme fra, osv., så er det jo også demagogi. Man kunne for bare at nævne et enkelt eksempel se på de kolossale tilskud, der gives til parcelhusejerne i form af rentefradrag, og man kunne se på mange andre ting i denne forbindelse.

Jeg forstår, at regeringen er stærkt optaget for øjeblikket af at lave en skattereform, og